

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا

84 Gerçekten biz Zülkarneyn'i iktidar, kudret, itibar ve imkân sahibi yaptık. Onu, her konuda maksadına doğru araçlarla ulaşma bilgisi, kudreti, imkânları ve maharetiyle donattık.

فَاتَّبَعَ سَبَبًا

85 O da, bu sayede doğru sebep ve vesilelere, meşrû araçlara başvurarak bir hedefe yöneldi.

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّمَا أَنْتَ تُعَذِّبُ وَإِنَّمَا أَنْتَ تُتَخَذُ فِيهِمْ حُسْنًا

86 Nihayet, güneşin battığı tarafta, en uç batıda, bir yerleşim bölgesine ulaştığı zaman, güneşi, bir kavmin üzerinden, sanki kara balçıklı bir suda batıyor buldu. Biz ona:

“- Ey Zülkarneyn, onları cezalandırabilirsin, onlara iyi davranma yolunu da seçebilir, Hakka, imana, şer'î hükümleri öğrenmeye davet edebilir, kolaylık yolları gösterebilirsin” diye ilham ettik.

قَالَ إِنَّمَا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكَرًا

87 Zülkarneyn:

“- Ya inkârda, küfürde ısrar ederek kendisine zulüm ve haksızlık edeni cezalandıracağız. Bir de, hesap vermek üzere Rabbinin huzuruna çıkarılacak, Rabbi de ona, daha korkunç bir ceza verecek” dedi.

وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ

وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا

88 “- Ya da geçmişin kirlerinden arınarak iman edip, gevşekliği bırakarak, hâlis niyet ve amaçlarla, İslâm esaslarını, İslâmî düzeni hayata geçirene, iş barışı içinde bilinçli, planlı, mükemmel, meşrû, faydalı, verimli çalışarak nimetin-ürünün bollaşmasını sağlayana, yerinde, haklı çıkışlar yaparak, düzelmeye, iyiliğe, iyileştirmeye ön ayak olana, cârî-kalıcı hayırlar-sâlih ameller işleyene de, mükâfat olarak en güzeli, cennet ve güzel muamele vardır. Biz ona, yerine getirilmesi kolay sorumluluklar yükleyeceğiz, kolay planlar uygulatacağız.

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا

89 Sonra doğru sebep ve vesilelere, meşrû araçlara başvurarak başka bir hedefe yöneldi.

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا

90 Nihayet, güneşin doğduğu tarafta, uzak doğuda, karanın denize birleştiği yerdeki yerleşim bölgesine ulaştığında, kendilerini koruyacak elbiseyi ve barınağı öğretmediğimiz, sıcağın şiddetini artırdığı zamanlarda su içinde ve toprak oyuklarda korunan, serinlikte geçimlerini sağlayan, çıplak, ilkel bir kavim üzerine güneşin doğduğunu gördü.

كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا

91 Zülkarneyn burada da, tebliğde bulundu, ihtiyaç duydukları medeniyet araçlarını öğretti, kendilerine nasıl muamele yapacağını anlattı. Biz, onun sahip olduğu bilgiyi, medeniyet araçlarını, imkânlarını, gücünü, kudretini, tecrübesini biliyorduk.

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا

92 Sonra yine doğru sebep ve vesilelere, meşrû araçlara başvurarak bir hedefe daha yöneldi.

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا

93 Nihayet iki dağ arasına ulaştığında, dağların eteğinde, nerdeyse anlaşabilecekleri müşterek bir dile sahip olmayan bir kavme rastladı.

قَالُوا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّا يَا جُوجَ وَمَا جُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا

94 Onlar:

“- Ey Zülkarneyn, Ye'cüc ve Me'cüc bu topraklarda fesat çıkıyorlar. Onun için, bizimle onlar arasında bir set yapman şartıyla sana bir vergi versek olur mu?” dediler.

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا

95 Zülkarneyn:

“- Rabbimin bana verdiği servet, saltanat ve itibar sizin vereceğiniz şeyden daha hayırlıdır. Bana iş gücünüzle yardımda bulunun da, sizinle onların arasına en sağlam seddi yapayım” dedi.

أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا

حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغَ عَلَيْهِ قِطْرًا

96 “- Bana demir kütükleri getirin.” Demir kütükler, iki dağın zirvesiyle aynı seviyeye geldiği vakit:

“- Körükleyin” dedi. Demiri kor haline getirince:

“- Getirin bana, üzerine bir miktar bakır eriyiği döküyüm” dedi.

فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا

97 Artık Ye'cüc ve Me'cüc bu seti ne aşabildiler, ne de delebildiler.